

гр.Перник, 27.03.2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на двадесет и осми февруари две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря **А. М.*****, като разгледа докладваното от съдията административно дело **№ 396** по описа за **2012** година на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следно:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл.215 от ЗУТ.

Образувано е по **жалба на Р.П.М.,***** срещу заповед № ДК 09-Пк-4/23.11.2012 г. на Началник РО „НСК” Перник при РДНСК ЮЗР, с която е спряно изпълнението на строеж: „изкоп и насип върху археологически обект”, находящи се в ПИ 37174.0.49, в местността „***” в землището на село Кладница, общ.Перник. В жалбата се излагат мотиви относно допуснати нарушения на материално правните норми, както и установените административно производствени правила, които налагат отмяната на атакуваната заповед.

Ответникът по жалбата – Началникът на РО „НСК”-Перник при РДНСК ЮЗР, чрез процесуалния си представител в съдебно заседание и в приложените по делото писмени бележки моли съда да потвърди издадения административен акт, като правилен и законосъобразен.

Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд Перник, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е започнало въз основа на писмо изх.№12/слу 4075-1 от 11.07.2012 г. на Главния архитект на Община Перник, с което са сигнализирани компетентните органи за извършване на проверка във връзка със подаден сигнал за констатирано незаконно строителство в ПИ 37174.0.49, находящ се в м.***, на с.Кладница. В хода на проверката е установено, че имота е собственост на Р.П.М.***, съгласно нот.акт №77, т.І, рег.№ 1899, дело №69/2006 г. Това е констатирано в деня на издаване на обжалваната заповед с протокол № П 126/23.11.2012 г.

Извършената проверка от служителите на РО НСК-Перник е отразена в констативен акт № П 126-2 от 15.10.2012 г. Според този акт в процесния имот се извършва строителство, без да е издадено строително разрешение.

Въз основа на констатациите на служителите от РО НСК при РДНСК е издадена обжалваната заповед.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването.

Разгледана по същество е основателна.

Правомощието на началника на РО НСК при РДНСК-ЮЗР, да издаде заповед на основание чл.224, ал.7 от ЗУТ, с която да разпорежи спиране на строителството и забрана на достъпа до строеж, е обусловено от установяването на уредените в ал.2 на чл.225 от ЗУТ материалноправни предпоставки, квалифициращи строежа като незаконен. Въз основа на описаните по-горе, документи от административната, преписка контролният орган е приел, че е налице строеж по смисъла на §5, т.48 от ПР на ЗУТ, който е незаконен.

Въз основа на установеното от фактическа страна и наведените в жалбата оплаквания съдът прави следните изводи:

Административната преписка е образувана по сигнал на Главен архитект на Община Перник, въз основа на който е извършена проверка на процесния имот от служители на РО НСК Перник. В проверката е участвал С. Г. С.***, който е вписан като собственик на имота, въз основана постановление № 413482004/000-383/26.02.2006 г. на Агенцията за държавни вземания. В хода на административното производство е участвало това лице, в качеството му на собственик и с него е водена кореспонденция. Едва на 23.11.2012 г. е установено, че собственик на имота е Р.П.М.***, съгласно нот.акт №77, т.І, рег.№ 1899, дело №69/2006 г. и в същият ден е издадена атакуваната заповед, без същият да е участвал в административното производство. Ето защо решаващия състав намира, че РО НСК – Перник неправилно е приела, че Стоян Стоянов е надлежна страна в административния процес, като с това си действие е допуснала незаконосъобразно развитие на този процедурата. Процедурата по издаването на атакуваната заповед е протекла по отношение на лице което не може да бъде адресат на издадения административен акт. И съответно неправилно не е бил конституиран като страна собственика на процесния имот, по отношение на който е следвало да се проведе административната процедура. В този смисъл административният орган е допуснал едно незаконосъобразно развитие на административния процес което обосновава отмяната на издадения въз основа на него административен акт, като незаконосъобразен на основание чл. 146, т.3 от АПК.

Твърдението, че на имота е поставено съобщение според изискванията на §4 от ДР на ЗУТ, за което по преписката има приложени служебни бележки от 15.10.2012 г., не може да санира ненадлежното конституиране на страните от административния орган.

С атакуваната заповед Началникът на РО НСК-Перник при РДНСК-ЮЗР, е наредил на жалбоподателя да се спре изпълнението на строеж – „изкоп и насип върху археологически обект”, тъй като същия се извършва без строително разрешение. Съгласно чл. 59 ал.2 т.4 от АПК в административния акт следва да се посочат фактическите и правни основания за издаването му. Фактическите основания представляват изложение на причините и условията поради които се издава акта, т. е. фактите, които се квалифицират под хипотезата на съответната правна норма, тези основания могат да се съдържат както в заповедта, така и в констативния акт.

За издаване на заповед за спиране изпълнението на строеж първия релевантен факт е такъв да се извършва, тъй като видно от разпоредбата на чл. 224, ал. 1 от ЗУТ административният орган спира изпълнението и забранява достъпа до строеж или част от строеж, който се извършва без необходимите строителни книжа. В настоящия случай съдът приема, че не се събраха доказателства от които да се направи извод, че към момента на съставяне на констативния акт описаните в него изкопни дейности се извършват. Напротив видно събраните по делото доказателства: на първо място от свидетелските показания става ясно, че изкопни дейности са извършвани през 2010 г. във връзка с ремонт на водопровода. Освен това в документ изхождащ от

административния орган е посочено, че поземлен имот 37174.0.49 е в естественото си състояние. Не се приема възражението на процесуалния представител на административния орган, че констативния акт е съставен във друга преписка и не следва да се цени в настоящото производство. Действително констативния протокол касае преписка която е прекратена, но тя се отнася за същия имот и твърдението за извършване на същите изкопно-насипи дейности. Не може в хода на административната процедура контролните органи да се позовават на документи от прекратената преписка, а с оглед защитната си теза в хода на съдебното производство да искат изключването им от доказателствения материал. Всичко изложено до тук навежда съда на извода, че заповедта е без предмет. Към момента на проверката 15.10.2012 г. в процесния имот не са се извършвали изкопни дейности. Разпоредено спиране изпълнението на строеж, който не е извършен.

Предвид изложеното, съдът намира, че при издаване на процесната заповед не са спазени материалноправните предпоставки и същата е издадена в нарушение на материалния закон - нормата на чл. 224, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, поради липса на фактически основания за издаването ѝ, поради което се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Според разпоредбата на чл.170, ал.1 от АПК, в тежест на административния орган е да установи с приложените в административната преписка доказателства, че фактите и обстоятелствата констатирани от контролните органи налагат прилагането на посочените правни норми. В мотивите на атакуваната заповед е посочено, че се касае за изкопни дейности, а в същото време в преписката се твърди, че имота е в естественото си състояние.

След като по делото не се установи да е извършено строителство, което е незаконно по смисъла на чл.225, ал.2 от ЗУТ не може да се твърди, че е налице незаконен строеж, който подлежи на спиране. След като административният орган въз основа на същите факти и обстоятелства е достигнал до друг извод и е издал заповед за спиране на строителството на основание чл.224, ал.7 от ЗУТ, то същата е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото разноси в полза на жалбоподателя не се присъждат, тъй като не са претендирани.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, **Административен съд Перник,**

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ заповед № ДК-09-Пк-4/23.11.2012 г. на Началника на РО „НСК“-Перник към РДНСК ЮЗР, с която е спряно изпълнението на строеж: „Изкоп и насип върху археологически обект“, намиращ се в ПИ 37174.0.49, в местността „***“ в землището на село Кладница, общ.Перник, собственост на Р.П.М.***.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ:/п/